

ка идва да ги нагледва. Малкитѣ мечета се обичатѣ по между си. Имало е случаи когато по-голѣми мечета да се притичатѣ на помощѣ на по-малкитѣ си братчета.

Еверсманъ разказва следното: — Една мечка имала две мечета. Едното било по-голѣмо. Единѣ пжть трѣбвало да минатѣ презѣ една рѣка. Мечката преминала рѣката и отѣ срещния брѣгѣ заповѣдала на по-голѣмото мече да пренесе по-малкото. То се подчинило на заповѣдта ѣ и взело по-малкото си братче та го пренесло презѣ рѣката.

Мечетата лесно се подаватѣ на опитомяване, но това имѣ сприятеляване е много кратко-временно. Щомѣ станатѣ по-голѣми, тѣ ставатѣ лоши: хапятѣ, гонятѣ животниѣ изѣ двора и най-последѣ нападатѣ и на самия си господарѣ.

Американски мечки

Вѣ Америка, като че ли всички работи и нѣща сж чудни — по американски.

Наскоро единѣ приятель, туку що се завърналѣ отѣ сев Америка, ми разказа следното:

— „Бѣхѣ на разходка вѣ прочутия сев. Американски „Националенѣ паркѣ“ (Иелстонския). Автомобила ни летѣше сѣ голѣма бързина. Бърже се мѣняваха околнитѣ картини, коя отѣ коя по-хубави. Спрѣхме предѣ единѣ *гейзерѣ* — чудо на природата. Презѣ всѣки 20—30 минути се изхвърляше голѣмѣ стълбѣ топла вода изѣ широкото устие — гърло на гейзера. Следѣ малко водитѣ се прибираха — падаха върху устието на гейзера, или се разливаха наоколо. Това изхвърляне на огромни маси вода продължава неспирно, като че ли механически се направляваше отѣ невидима сила.

Оставихме гейзера да бѣлва водни стълбове.